

[Torben Lund]

forbindelse med tinglysning. Jeg er nødt til at gøre hr. Nør Christensen opmærksom på, at når vi foreslår en ordning med lysning med frist, eventuelt således, at det kan kombineres med et gebyr, hvis afgiften ikke erlægges samtidig med dokumentets indlevering, er det for at undgå den meget strenge retsfølge, der vil følge af, at man glemmer at vedlægge afgiften i første omgang. Der er jo så tale om, at dokumentet i givet fald afvises, og det vil kunne medføre betydelige retstab for den person, det drejer sig om. Det er i virkeligheden et spørgsmål om at forbedre folks rettigheder, forbedre folks muligheder for at sikre sig i forhold til det forslag, der foreligger fra justitsministerens side.

Når strafgebyret tages med, er det naturligvis for at animere folk til at erlægge afgiften samtidig med, at dokumentet indleveres i første omgang, sådan at de voldsomme administrative problemer, som justitsministeren ser foran sig, ville blive mindre.

Hvis man har en sådan strafgebyrbestemmelse, er jeg sikker på, at alle de, vi kunne kalde professionelle anmeldere af dokumenter: advokater, banker, sparekasser, kommuner og amter og offentlige myndigheder, der indleverer langt de fleste dokumenter til tinglysning, sørger for at få afgiften med fra starten. Så bliver der kun en lille rest tilbage, hvor vi med dette forslag kan sikre, at man ikke, fordi man har glemt at vedlægge en afgift, udsætter sig for at få sit dokument afvist og dermed måske lide et meget stort retstab.

Jeg tror, justitsministeren vil give mig ret i, at det ud fra en retlig vurdering er en meget stærk sanktion at gennemføre en afvisning, fordi en afgift ikke er betalt. Det er jo heller ikke en sanktion, vi gennemfører i forbindelse med stempelafgifterne. Der sker der tværtimod det, at dokumentet anholdes, det sendes til statsamtet, det sendes retur til dommerkontoret for derefter at udleveres til den pågældende anmelder, når afgiften erlægges. Altså et system, der er langt mere bureaukratisk end det, vi her foreslår for retsafgiftens vedkommende.

Så gjorde hr. Knud Lind sig også munter over, at socialdemokratiet ved denne lejlighed ikke vil støtte dette forslag. Jeg vil gerne sige – og det kan jeg så også sige til justitsministeren – at det, socialdemokratiet i denne situation gør, er, at vi vedstår det, vi sag-

de ved første behandling, nemlig et provenu på omkring 350–400 mill. kr.

Jeg ved ikke, om det var en forglemmelse, men hr. Hagen Hagensen fik det fremlagt på den måde, at det eneste ændringsforslag, regeringen var kommet med, var, at man nu havde fjernet aflysningerne, og det betød så, at afgiften pr. dokument ville stige til 400 kr. Det er jo ikke det, der er tale om. Hvis det kun var aflysningerne, man ville fjerne og afgiftsfritage, ville afgiften pr. dokument kun blive 300 kr. De sidste 100 kr. pr. dokument – altså 33 pct. oveni – skyldes jo, at man har forhøjet det provenu, man skal have ind ved dette lovforslag – efter en aftale, man har indgået om finansloven som helhed.

Justitsministeren nævnte, at man vel kunne forvente, at vi ville stå ved det, vi sagde ved første behandling. Det er netop det, vi har gjort, men justitsministeren har ændret sit forslag, også provenumæssigt, i forhold til det, der blev fremsat, og så er det dog en besynderlig fremstilling af sagen at sige, at det er socialdemokratiet, der har ændret sin holdning i forhold til første behandling. Det er ikke politiske overvejelser, der ligger bag, det er rent saglige overvejelser, og som sagt vedstår vi vores bemærkninger ved første behandling.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Hr. Torben Lund sagde, at socialdemokratiet vedstår sine bemærkninger om provenuet, som det var ved første behandling, men det er jo ikke rigtigt. Socialdemokratiet har haft tanker fremme – både her på talerstolen og andre steder – om, at man vil have et endnu større provenu. Det er realiteterne. Man ønsker et strafgebyr, og hvis man virkelig mener, at det er nødvendigt med et strafgebyr, må det jo også give et merprovenu. Det er jo realiteterne.

Jeg vil da også godt sige – når man nævner, at de professionelle advokater, som vil vide, at der er et strafgebyr på her, vil betale – at realiteterne – og dem kender hr. Torben Lund også – er nogle helt andre, for realiteterne er, at ude omkring på de små tinglysningskontorer – hvis en advokat f.eks. skulle glemme dette stempelgebyr – løfter man lige telefonen og siger: nu må du altså komme herop og betale det stempelgebyr, for ellers